

Ar dažnai skaitome vaikams poeziją?

Inesa Paliulytė, Kauno lopšelio-darželio „Liepaitė“ meninio ugdymo mokytoja

- Nedažnai. Darželyje, dažniausiai deklamuojame proginius eilėraščius: Kalėdų šventėms, Naujiems metams, Mamyčių diena ir t.t. Na, kartais apie metų laikus... O juk poezijos įtaka vaikystėje – didžiulė. Poezijos, ne kaip skiemenavimo ir buko atkartojimo, o poezijos kaip ypatingo pasaulio suvokimo ir atskleidimo metaforomis, palyginimais, rimavimo įvairove ir t.t. Apie vaiko ugdymą poezija reikėtų kalbėti išsamiai, plačiai ir „skaniai“, nes šis menas ypatingas. Juk lietuvių poetai – klasikai mūsų vaikų lūpose skamba nuo neatmenamų laikų. Raskite suaugusį pamiršusi Vytės Nemunėlio „Mano batai buvo du“? Ką jau kalbėti apie vaikus. Šis žavus, paprastutis eilėraštkas užaugino ne vieną kartą mažylių ir augins dar ilgai. Gimti vaikų poetu ne taip paprasta, nes juk rimti dėdės ar tetos rašo rimtą poeziją „suaugėliams“, na, o vaikams kas liko... Bet kartais ir tokie didieji poetai kaip Justinas Marcinkevičius, Janina Degutytė, Ramutė Skučaitė, Violeta Palčinskaitė, Valdemaras Kukulas rašė ir rašo tiek mažiems, tiek dideliems. Ir kaip Rašo – Puikiai!

Savo anūko bibliotekoje radau nuostabią poezijos knygą vaikams ir negaliu ja nepasidalinti. Jos autorius, rašytojas Marius Marcinkevičius. Tikiu, kad jo poezija, kaip ir proza – dovana Lietuvos vaikams ir jų ugdytojams. Ak, kaip smagu skaityti poeto posmus, net norisi uždainuoti, kartais pakvilioti ir kaip mat, išmokti.

„Geriausia knyga vaikystėje – poezijos. Poezijos ritmai ir rimai tarsi sutampa su slaptais vaikystės pasaulio virpesiais, o mažieji ypač imlūs pagal tam tikrus dėsnius surimuotų žodžių skambesiu. Visa vaikystė skamba kaip eilėraštis – skaičiuotės, dainelės, rimuotos mįslės. Ši Mariaus Marcinkevičiaus knyga parašyta pagal geriausias lietuvių klasikinės lietuvių poezijos vaikams tradicijas, ypač sklandžiai surimuota ir tiks vertinantiems skaidraus paprastumo bei žaismingos gelmės derinį. Ji patiks visiems, mėgusiems Sigitos Gedos, Justino Marcinkevičiaus ir Eduardo Mieželaičio eilėraščius patiems mažiausiems. „Maži eilėraščiai mažiems“ dvelkia namų jaukumu, mamos glėbiu ir būseną, kada užtenka tik „būt būt“. Geriausia būti – su tėveliais ir knyga. Tad paklauskite mažo nykštuko, rašančio mažyčius eilėraščius mažyčiams vaikams, prašymo – paskaitykite juos kartu! Tai geriausia, ką galite nuveikti šį vakarą!, teigia Inga Mitunevičiūtė Tarptautinės vaikų ir jaunimo literatūros asociacijos (IBBY) Lietuvos skyriaus narė

***Brangieji, mielieji Tėčiai ir Mamos, prašau (!) paskaitykite kartu ir išmokite kartu.
Aš jus užtikrinu, labai labai smagu mokytis kartu!***

MARIUS MARCINKEVIČIUS

„MAŽI EILĖRAŠČIAI MAŽIEMS“

TURĖJIMAS

Eglė turi spyglį ilgą,
Pieva turi žalią smilgą,
Karvė turi margą šoną,
Striukė turi
Kapišoną.

Vaikas turi gražų vardą,
O kareivis –
Aštrų kardą.

Žiurkė turi uodegėlę,
O darželis –
Margą gėlę.

Tu turi mane ir mamą,
Ir dar mėgstamą pižamą.

Kai tik sagą užsisegsi,
Aš tau pasaką paseksiu.

Apie eglės spyglį ilgą,
Apie pievos žalią smilgą...

MUSĖ

Musė zyzia:
Zu zu zu,
Vežime vaikus vežu.
Sunkiai man važiuojasi,
Nes vaikai ožiuojasi.

Reikia jai patarti
Raidę *Ž* ištarti.

ORO LĖKTUVĖLIS

Skrenda oro lėktuvėlis,
Sėdi vadas susivėlęs,
Jis tvirtai šturvalą laiko
Ir muses nuo veido vaiko.

*Musės skrenda lėktuvu,
Nors nepirko bilietų.*